

svarer den nævnte Indtægt til 27,000,000 Rdl. i Kapital, og dersom vi f. Ex. afløste Tienden med det 16 Dobbelte — men hvem har forøvrigt stillet et saadant Forslag? — saa blev det 21,000,000 Rdl. eller noget mindre 20,800,000 Rdl. Det er en Forskjel af 6 Millioner Rdl.

Fjord: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) har fremstillet min Stilling til Sagen fuldstændig korrekt; men det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), lagde mig Ord i Munden, som jeg aldrig har brugt og aldrig har tænkt at bruge. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde forladt det, jeg ansaa for at være det Rigtige, for at stille mig paa Noget, som jeg ansaa for at være urigtigt. Jeg har ikke brugt noget af disse Udtryk. Han sagde fremdeles, at jeg havde gjort det af Kjærlighed til en Minister (Modsigelse af Berg) eller af Føielighed. Jeg har heller ikke brugt det Udtryk. Ministerens personlige Duffer lægger jeg ikke saa stor Vægt paa, at jeg kunde komme i Tanke om at bote min Overbevisning for dem. Men naar en Minister stiller sig saaledes, at jeg ikke kan naa det, som jeg helst vilde naa, men dog kan naa Noget, som jeg anser for ikke ubetydeligt vigtigt, saa tager jeg det Noget, jeg kan naa, og foretrækker at lade det blive liggende, som jeg ikke kan naa. Det kunde ellers let gaa mig, ligesom det gif Ratten, der havde Hold i en Mus, men lod den gaa for at saa fat paa en Rotte, og saa ikke fik nogen af dem.

Ordføreren: Da jeg bad om Ordet, var det for at svare paa to Punkter af, hvad den høitæredede Minister havde anført. Han kom igjen ind paa at ville oplyse, i hvilken Forstand han havde henvist til de juridiske Sportler, og det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) kom ind paa det samme Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde, at det ingenlunde var i den Mening, hvort jeg havde fremdraget det, at de havde henvist til Loven om de juridiske Sportler. Det kan jeg godt forstaa; thi den Mening, som jeg oplyste, taler aabenbart imod den

Stilling, som de ærede Herrer indtage i denne Sag. Jeg henviste til — da man nu engang havde henledet Opmærksomheden paa den nævnte Lov — at man der havde givet en Lov, der sagde, at, saasnart Sportlerne faldt bort som Lønning for Embedsmændene, skulde de inddrages i Statskassen og derfra igjen den faste Løn udgaa, og jeg sagde, at her skulde man handle paa samme Maade. Nu siger man derimod, at det ikke var dette, man mente, og det kan jeg godt forstaa; thi det taler aabenbart mod det, man vilde bevise, men at Ministeren havde gjort opmærksom paa, at der endnu den Dag idag var juridiske Sportler, som ikke indflyde i Statskassen. Den store Forskjel er imidlertid den, at den omtalte Lov siger, at disse Indtægter høre Statskassen til, og at de skulde inddrages i Statskassen, saasnart de nuværende Embedsmænd afgaa, saaledes at de kommende Embedsmænds Lønning gaar ud af Statskassen. Tidspunktet, da Inddragelsen skal finde Sted, er sat ved Embedsledighed; men det er jo det Samme, som foreslaas i den her foreliggende Sag; det er netop det Samme, vi foreslaa, her skal slaas fast ved Lov, at, efterhaanden som Embederne blive ledige, og der komme nye Embedsmænd, der skulde lønnes med fast Løn, skulde Indtægterne gaa ind i Statskassen. Den Grund, der saaledes skulde anvendes mod Flertallets Forslag, passer aldeles ikke. Det er slaet fast ved Lov, at alle disse Sportler skulde gaa ind i Statskassen; men Tidspunktet, naar det skal ske, er sat forskjelligt af Hensyn til, at man ikke vilde forandre de nuværende Embedsmænds Lønning. Andet er det slet ikke, der her foreligger. — Med det andet Punkt, hvor den ærede Minister mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en Feiltagelse, forholder det sig akkurat paa samme Maade. Den ærede Minister mente, at jeg havde sagt, at Rigsdagen bortgav sin Raadighed over disse Midler; men mine Ord vare, at Rigsdagen bortgav sin Bevillingsmyndighed over disse Midler; og det er sandt og rigtigt, at, naar denne Lov vedtages, bortgiver Rigsdagen sin Bevillingsmyndighed over disse Summer. Den ærede Minister henviste til de andre Lønningslove.